

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 712/2019
02.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Петронијевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 1К.бр.297/16 од 05.03.2019. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 99/19 од 24.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Петронијевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 1К.бр.297/16 од 05.03.2019. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 99/19 од 24.05.2019. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини 1К.бр.297/16 од 05.03.2019. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног АА, те да ће након прибављања података о висини свих трошкова поступка, посебним решењем бити одлучено о истима у складу са чланом 262. ЗКП. Оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Истом пресудом према окривљеном је на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбијена оптужба за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 99/19 од 24.05.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Петронијевића и потврђена је пресуда Основног суда у Јагодини 1К.бр.297/16 од 05.03.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Бранислав Петронијевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине правноснажне пресуде Основног суда у Јагодини 1К.бр.297/16 од 05.03.2019. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 99/19 од 24.05.2019. године или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Наиме, бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона, али се из образложења захтева закључује да је исти поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Ово имајући у виду да се наводи да како окривљени у конкретном случају није осуђен за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, већ је за исто према њему одбијена оптужба, то, по ставу браниоца, нема ни кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, обзиром да је, поред осталих, основни елеменат кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ и то да је лично окривљени изазвао саобраћајну незгоду.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Основни облик кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 72/2009 од 03.09.2009. године, са ступањем на снагу 11.09.2009. године), који је био на снази у време извршења кривичног дела и у време доношења побјаних правноснажних пресуда, чини возач моторног возила или другог превозног средства који остави без помоћи лице које је тим превозним средством повређено или чију је повреду тим средством проузроковао.

Радња извршења кривичног дела се састоји у остављању без помоћи лица од стране возача моторног возила или другог превозног средства којим је то лице повређено или чију је повреду тим средством проузроковао. Дакле, радња кривичног дела је пропуштање (нечињење), с тим што се за постојање дела захтева кумулативно да је претходно извршилац кривичног дела превозним средством којим је управљао нанео, односно проузроковао повреду пасивног субјекта које се оставља без помоћи, при чему није неопходно да радња онога ко је повреду проузроковао представља кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. КЗ или неко друго кривично дело, већ је пресудно само постојање објективне везе тј. проузроковања. Предметно кривично дело је довршено самим остављањем без помоћи повређеног лица.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, то, по налажењу овога суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде, и то да је окривљени АА „... у урачунљивом стању, свестан да је његово дело забрањено, након што је као возач својим ПМВ марке „...“ иностраних регистарских ознака ... проузроковао саобраћајну незгоду у којој је наведеним превозним средством повређен бициклиста оштећени ББ, који је у саобраћајној незгоди задобио лаке телесне повреде у виду нагњечења меких ткива тела, огуљотине десног рамена, огуљотине десне шаке, огуљотине десног колена и огуљотине у пределу десног глежња и кога је окривљени као возач моторног возила оставио без помоћи и то на тај начин што се након контакта његовог возила и бициклисте удаљио са лица места, непруживши помоћ повређеном лицу, при чему је био свестан радње коју је предузео, хтео њено извршење и наступање забрањене последице“, а у време и на месту ближе описаном у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, па су стога супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Наиме, по налажењу Врховног касационог суда, околност да окривљени АА у конкретном случају није правноснажно осуђен за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, већ да је према њему за исто одбијена оптужба услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, не искључује постојање кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, а како то погрешно сматра бранилац окривљеног. Ово стога јер за постојање кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ није услов да је окривљени правноснажно осуђен и за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. КЗ, већ је довољно да је окривљени претходно превозним средством којим је управљао нанео, односно проузроковао повреду оштећеног кога је затим оставио без помоћи, а што је овде управо случај.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да изведеним доказима није на несумњив начин доказано да је окривљени извршио кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ и да је суд стога требало да реши у његову корист и да га ослободи од оптужбе, обзиром да је окривљени негирао да је својим возилом учествовао у предметној саобраћајној незгоди, при чему су његову одбрану да није дошло до контакта између њега и бициклисте потврдила оба сведока која су са окривљеним критичном приликом била у возилу и то сведок ВВ која је испитана на главном претресу и сведок ГГ у својој писаној изјави, те се затим оспоравају налази и мишљења вештака машинске струке, саобраћајне струке и медицинске струке као нелогични, супротни изведеним доказима и засновани на претпоставкама, а оспорава се и записник о увиђају саобраћајне незгоде истицањем да је требало извршити реконструкцију догађаја. Изнети наводи браниоца окривљеног по налажењу овога суда у битном представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцене доказа дате од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним одлукама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи и да је суд донео погрешну одлуку о трошковима кривичног поступка када је одредио да сви трошкови падају на терет окривљеног, обзиром да су у овом кривичном поступку трошкови у већем делу настали везано за кривично дело угрожавање

јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је према окривљеном одбијена оптужба, а не везано за кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у захтеву уопште не образлаже у чему се конкретно састоји повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, односно које конкретно законске одредбе је суд повредио одлуком о трошковима кривичног поступка, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само одређење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Бранислава Петронијевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.